

REPRESENTACIÓ DEN CAMESTORTES

Algaida, 24 de febrer de 2001

PERSONATGES:

Comitiva de familiars (no parlen)
Arruals acompanyants den Camestortes (no parlen)
Pare den Camestortes
Mare den Camestortes
Arrual Major
Jutge
Fiscal

ESCENOGRAFIA:

Munt de papers: Sumari
Llibrot del Jutge
Balança. Maça del Jutge
Taules, cadires i bancs

PRIMERA PART

Introducció general

(Entra a l'escenari la comitiva de familiars, seguida del pare i de la mare. Quan s'han assegut, entra en Camestortes escoltat per dos arruals, que el menen del braçet. Quan fa l'entrada en Camestortes, tot són espants dels familiars que es posen a plorar.

A continuació entra l'Arrual Major que, amb molta parsimònia, se situa al mig de l'escenari. L'acompanya el Fiscal que se situa en un segon terme.)

ARRUAL MAJOR: Senyores i senyors, amos i madones, fadrines i fadrins, es Darrers Dies des periode carnal han arribat, amb gran pena per as mortals, que ja no podrem tastar carn de cap casta.

Dies de *Corema* i de privació. Dies en què tots es quii no tenguin bul·la s'hauran d'espassar sa fam menjant orades i raons, gerrets i rajades, llagostes i galls, molls i gambes, llobarros i mussoles. Dies en es que ses sobressades i camaiots romandran penjats a ses perxes guardats per sa vigilant *Jaia Corema*.

Ara però, encara de ple dins sa festa de Carnaval, sa vila d'Algaida se prepara per celebrar es judici a un homo que s'ha atrevit a desafiar es bon ordre i costums de ses coses. I seguint una ancestral tradició, obrim ara sa festa i s'inicia es judici.

Senyores i senyors, amos i madones, fadrins i fadrines, aixecau-vos i feis gran silenci que ara, amb gran solemnitat, entrarà en escena es Jutge per donar inici an es Judici den Camestortes.

(Entra es Jutge i tothom en escena es posa dret.)

SEGONA PART

Introducció al Judici

(El Jutge duu un grossíssim llibrot davall el braç. Figura que és un llibre de lleis. El col·loca damunt la taula i s'asseu a la cadira. Fa un gest amb la mà donant a entendre que els assistents al judici es poden asseure).

JUTGE: Aquest magne tribunal s'ha reunit per jutjar i condemnar aquest homo (*assenyala amb el dit en Camestortes*) de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats han succeït a sa vila d'Algaida. Ell és es culpable de tot i així ho demostrarem. En aquest sumari hi ha escrites totes ses acusacions. Arrual, procediu a començar el judici.

ARRUAL MAJOR: (*Amb to solemne*). Algaida, 24 de febrer de l'any de nostro senyor de dos mil u. Compareix davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i de sa mare, acusat d'horribles crims, faltes, infàmies, malifetes i altres monstruositats i atemptaps que, seguidament, explicarem. (*Pausa*). I ara demanam: ¿Qui jutjarà en Camestortes?

JUTJE: Jo, es gran Jutge, en nom de sa justícia.

ARRUAL: ¿Qui l'acusarà?

FISCAL: Jo, es Fiscal General, en nom des ministeri fiscal.

ARRUAL: ¿Qui el defensarà?

PARE: Jo, son pare, en nom de ... (*dubte*) son pare.

MARE: (*Interrompent el seu home, plorant*). I jo, que som sa seva mareta, que té una pena molt grossa.... ¡Ai pobre fill meu, pobre fill meu!

ARRUAL: Si és així, que així sigui. Pot començar es judici sumaríssim contra en Camestortes.

(*Dóna la paraula al jutge*). Senyor Jutge...

TERCERA PART

El Judici

JUTGE: (*Molt solemne*). Que comenci es procès.

FISCAL: Jo, Camestortes, t'acús de ser qui ha provocat es virus de sa llengo blava.

PARE: Això no és vera, va ser un moscard.

FISCAL: ¿Un moscard?, ¿un moscard? Va esser en Camestortes perquè no volia que se fes sa fira d'Algaida. I a més ell va ser es causant que sa fira fos passada per aigo.

PARE: ¿Però que no volieu aigo? ¿No deieu que no plovia?

MARE: (*Plorant.*) Amb sa falta que fa s'aigo..!

FISCAL: I amb això encara no n'ha tengut prou. A més de provocar sa malaltia de sa llengo blava, hi ha afegit sa malaltia de ses vaques botxes. ¡Botxes com ell! I per més inri, com que havia tirat es papers a s'Ajuntament per fer una nova benzinera, tot això per guanyar duros, és culpa seva que se fes sa pujada de preu des gasoil.

PARE: ¡Però si d'això en té sa culpa n'Aznar! A més, senyor Jutge, es meu fill va anar alerta i va fer que ets empresaris agrícoles ho arreglassin fent una tractorada i aparcant davant Son Banya, en es deposits de sa benzina.

MARE: (*Plorant.*) Sí, senyor Jutge, i així no hi va haver tants de cotxos per plaça. Fins i tot un que sempre va a fer es cafè amb cotxo, hi va haver d'anar a peu. I això és bò.

FISCAL: ¿Bo? ¿Això és bo? ¿Però que no veis que tot es desgavell de plaça és cupa den Camestortes? Després de cremar s'oficina de Correus, va fer que la posassin a plaça, i ara cada carta que tiren és un embuç.

PARE: (*dirigint-se a sa mare*) Un oficina molt grossa per un carter tan petit, tan petit que qualque vegada sa perd per allà dedins, i si hi vas no el trobes.

MARE: Però això no és es bibliotecari?

FISCAL: I encara en Camestortes n'ha feta una altre. Per culpa seva han d'engrandir s'Ajuntament. Ara sa Casa de la Vila ha quedat petita i ja no dóna *abasto* amb tots es nous contribuïents que hi ha s'urbanització de darrere ses Maioles.

PARE: Sí, és vere això... Ara s'Ajuntament ha comprat cas Ferrers.

MARE: ¡Nooo, no ho diu per sa casa des veïnat de s'Ajuntament, ho diu per S'Acadèmia i
Ca n'Esteve!

PARE: Per S'Acadèmia i Ca n'Esteve?

MARE: ¡Sí, homo! ¿Què no saps que si vols res des funcionaris, els has d'anar a cercar pes
bars?

PARE: ¡I s'oposició no diu res! (*S'arma un petit rumor dins la sala*).

JUTGE: ¡Prou, callau tots! Fiscal, prosequiu.

FISCAL: Amb la vènia. També l'acusam d'haver acabat amb sa paciència des Regidor de
Cultura i, per això, va haver de dimitir.

PARE: No pot ser mai, es meu fill és un sant...

MARE: (*Plorant.*) Sí, un sant amb corona...

FISCAL: ¿Un sant? ¿Un sant? Per culpa den Camestortes ses festes de sant Jaume varen anar així com varen anar: An es concert den Lluís Llach mos vàrem pelar es cul de fred; i a s' hora de ses carreres ciclistes, va fer que hi hagués tan pocs corredors que un poc més s'han de vestir lo President i lo Batle.

PARE: ¡Ja els hi convé que se moguin un poc!

MARE: (*Plorant.*) Sobretot es Batle, que va bo ferm...

PARE: (*Dirigint-se a sa mare.*) Sí, no sé si hagués arribat a can Sitjar, es Batle...

FISCAL: En resum, que ses festes de sant Jaume varen ser molt deficitaris.

PARE: Com que varen voler fer un concert den Lluís Llach!

MARE: (*Plorat.*) Sí, den Lluís Llach, un que no ho coneix ningú!

JUTGE: (*Autoritari.*) Prou de comentaris. Fiscal, prosseguiu.

FISCAL: Per la Pau no hi va haver carrosses, ¿i qui creis que en va tenir sa cupa? Ha convençut tots es fusters d'Algaida de que no donin ni un llistó en as al·lots.

PARE: No és per això, senyor Jutge. És que ets al·lots d'ara ja no van d'aquestes coses, ara els hi agraden més es patinets i ses *gueim bois*.

MARE: (*Plorant.*) Sí ses *gueim bois*....

FISCAL: I a més, en Camestortes fa tot lo possible per embullar encara més ses Normes Subsidiàries.

PARE: (*Rotund.*) A no. Aixó si que no. Lo de ses normes no és culpa des meu fill.

FISCAL: ¿Com que no? En Camestortes ha embullat ses Normes Subsidiàries per fer una rotonda, fort i no et moguis, davant s'Hostal den Tugores!

PARE: I s'oposició no diu res!

PARE: Però senyor Jutge, això de sa rotonda era per veure si li donaven feina a Obres Públiques, ara que es director general és d'Algaida.

MARE: I per agrair-ho es meu fillet volia posar, damunt sa rotonda, una estatua de lo President vestit de Cossier.

FISCAL: Cupa d'aquesta rotonda qualcú entrarà en so cotxo a sopar a s'Hostal... En Camestortes és es culpable que vengui molta gent externa a viure a Algaida i que hagin d'obrir nous carrers.

PARE: Això no és vere... perquè també se'n tanquen de carrers... Vos puc dir que es meu fill ha fet tot lo possible perquè es carrer que va de sa Quarterada an es Campet es tanqui ben tancat perquè ningú hi pugui passar.

MARE: I això està molt bé perquè mos fa caminar. Caminar va molt bé per s'artrosi...

FISCAL: Però es delictes den Camestortes no acaben aquí encara... ¿Sabeu quina altra en va fer? Va molestar en Carlos Sobera, es de sa tele, per què volia que demanassin en es 50 X 15 on eren es Guàrdies Civils i es Municipals d'Algaida.

MARE: Fotre, jo havia de passar per davant sa placeta des Xaloc, amb fosca, i allò pareix sa cova den Durí

PARE: I s'oposició no diu res!

FISCAL: Va ser ell qui va posar es rètols des cartell des minusvàlids i es de sa nova perruqueria de plaça! Tot ple de faltes, fins i tot en Pere Sampol va estar a punt de venir! Tanta sort que s' Ajuntament d'Algaida ho va corregir, i ara ja està així com toca.

PARE: Sí, sí que hi està així com toca. Però pes poble hi deu haver molt de minusvàlids perquè es seu aparcament està sempre ocupat.

MARE: I també hi deu haver molts d'algaidins "faners" perquè també es "carga i descarga" mai està buit!

PARE: I s'oposició no diu res!

JUTGE: ¡Silenci a la Sala! No vos torneu a ficar amb s'oposició, que ells a voltros no vos han dit res! (*Pausa*) ¿Hi ha més acusacions, senyor fiscal?

FISCAL: Amb la vènia. No acaba aquí, no, sa llista d'aquest "maleante". Ara li ha pegat sa curolla de fer quebrar Es Saig.

MARE: No és vera. A ell li agrada molt Es Saig, sempre llegeix es Sord. (*Plorant*). És tan bon nin aquest fillet meu...

FISCAL: ¿Bon nin? Per culpa den Camestortes cada mes surt tard, Es Saig. Arriba sempre a mitjan mes. Però no acaba aquí sa seva mala bava, s'ha embutxacat es dobbers de sa publicació des Punt Tres, sa revista de s'Ajuntament, i ara no la poden treure pus. ¿Qui vos pensau qui és que l'escriu, que no firma mai?

PARE: ¡Però si es meu fill no sap escriure tan bé!

MARE: (*Plorant.*) No sap escriure de cap casta.

PARE: Sí que és vere que no sap escriure... A més són molts pocs es qui hi escriuen.

MARE: Sí, són tan pocs que en lloc de titular-la Punt Tres, li haurien de dir Tres i Punt.

FISCAL: I per acabar amb s'apartat des mitjans de comunicació, culpa den Camestortes, encara no han duit es nou emissor que li comanà Titoieta Ràdio. I ara s'emissora d'Algaida se sent tan fluixa que sa gent de sa Tanqueta l'ha d'anar a escoltar de damunt es terrat.

PARE: Això no pot ser mai. Ningú de Titoieta l'hi ha comanat res. Si l'hi haguéssin dit, ho hauria duit.

FISCAL: En Camestortes té s'anima negra com es sutge de dolent i pudent que és. Va ser es causant sa festa de s'entrega des premis santa Anneta de Titoieta fos una festa molt restringida.

PARE: ¿Com que restringida? Va ser una festa magnífica que va semblar s'entrega dets oscars!

FISCAL: ¡Que hi havien d'anar amb invitació!

MARE: (*Plorant.*) Sí amb invitació, i jo no en vaig tenir i no vaig poder anar.

FISCAL: ¡Ho veis, ho veis com es vostro fill és una mala xinxa!

PARE: No, senyor Jutge, en Camestortes és molt bon al·lot! ¡Cada diumenge va a missa i sa confessa cada dia!

JUTGE: Bon al·lot, deis? Per lo que he sentit fins ara és més dolent que lo que tiren!

FISCAL: I ara que hem esmentat l'església.... És culpa den Camestortes que hagin fet arxiprets a don Toni es rector. Amb sa feinada que té i ara encara li augmenten sa somada. Ara sí que mos hi tornarà transparent! Amb totes aquestes noves preocupacions encara s'ha aprimat més.

PARE: Això no és vera, s'ha aprimat per què l'hi ha sortit competència.

JUTGE: ¿Com que competència? Explicau-vos més.

PARE: Sí, amb aquestes misses negres que fan per devers Bonisa.

FISCAL: ¿Misses negres?

MARE: (*Plorant.*) Sí, rituals satànics, del dimoni. Unes misses que en lloc d'hòsties consagrades donen "vello púbico".

PARE: Això, això, pèl de cotorra. (*Tots riuen.*)

JUTGE: No xerreu gruixat dins aquesta sala. No vull males paraules.

MARE: I això des pèl simatiex deu esser mal d'empassar... ¿I no s'engorguen quan van a combregar?

JUTGE: (*Molt enfadat.*) Prou de blasfèmies o vos condenaré a tots... (*Més calmat*) Fical, prosseguiu aviat.

FISCAL: Aquest bergant den Camestortes mos donarà més d'un susto. Aquest Nadal es Nou Regidor de Cultura va repartir condons, i en Cames Tortes els hi va grapar un paper que posava gratis!

(*Es pare es posa les mans al cap molt preocupat*)

MARE: Però si ho eren gratis!!! Noltros en vàrem *emplear* més de dues dotzenes....

PARE: (Molt preocupat) Calla, calla, que ara veig que en Camestortes encara tindrà un germanet...

MARE: (Plorat.) Ai, només me faltaria això ara

JUTGE: Basta de desbarats!!! Seguiu si hi ha res més, senyor fiscal.

FISCAL: Amb la vènia. En Camestortes va robar sa camia de benziner que duia sempre es nou regidor cultura, i l'hi ha fet comprar un traje des cars.

PARE: Què no el veru lo guapo que anava per ses festes de Nadal?

MARE: Sí, sa veu que dóna això de fer regidor. Segur que sa deixarà sa melena per poder anar a nen Llongueres.

FISCAL: En Camestortes va ser qui va fer dir an es batle que d'aquí a dos anys no se tornaria a presentar a ses eleccions.

PARE: Però que no va ser es president qui ho va dir?

FISCAL: I ara tot es poble ja fa quinieles per veure qui serà es nou candidat de batle pes PSOE.

MARE: (*Com si contàs un xefardeig*) Diuen que posaran sa Jefa de Mallorca de ses Joventuts Socialistes, que tot lo dia surt als diaris.

PARE: Sa que vol sembrar "marijuana"!!!.

MARE: Si, però per fins curatius!

PARE: Ah!

FISCAL: En Camestortes va ser qui va provocar an es Batle perquè fes un estriptis es vespre de Sant Honorat.

MARE: (Dirigint-se al pare, maliciosa) ¿Com es que tu me fas?

JUTGE: Prou, prou...

FISCAL: Passant a una altra cosa... En Camestortes ha provocat tot es mal ambient que hi ha dins es PSOE. I culpa d'això aquests dos anys no tindrà temps d'acabar ses piscines, ni ses Normes Subsidiàries, ni sa reforma circulatòria, ni es pavelló...

PARE: Uep! Lo des pavelló sí que ho diu s'oposició!!!

MARE: Però lo de ses piscines té solució. Les poden fer aprofitant un des clots que hi ha pes camins de fora vila. Hi ha qualque clot que hi cabria es considotir sencer. Estaria bé una piscina municipal pes camí de Punxuat...

JUTGE: Fiscal, abreviau que no tenim més temps!

FISCAL: Sí senyor Jutge (*Pausa*). Per començar a concloure aquest sumari he de dir que en Camestortes és es causant que tots ets organitzadors d'aquesta festa que avui celebrem coixejin des mateix peu...

MARE: (*Assustada i ingènua.*) ¿Què han tengut un accident?

FISCAL: (*Irònic.*) No, els hi ve de naixement. Vull dir que tots són d'un bàndol polític i per això només saben veure es defectes dets altres...

PARE: Idò només són com tots ets algaidins...

JUTGE: Prou. No consentiré cap insult de cap a tota sa noble gent des poble d'Algaida. Ja he acabat sa paciència. Senyor Fiscal, acabau ara mateix.

FISCAL: Sí, senyor Jutge. He deixat per lo darrer una greu acusació que va fer que l'honor i la decència d'aquesta vila es veiés tacada per un acte execrable.

PARE: (*A sa mare, movent la mà.*) Ui, lo que mos diran...

FISCAL: Ses passades festes de sant Jaume, en Camestortes va ser es culpable que durant sa celebració de sa ginkana, un grup de quatre joves va mostrar es cul a tot es poble.

JUTGE: (*Enfadat*) Per favor, això és indignant!

MARE: Es cul? (*Plorant.*) I jo no hi era...

FISCAL: Sí, es cul, vuit anques

JUTGE: Això amb en Franco no passava!

PARE: Però no sé de què vos queixau, senyor Jutge...

JUTGE: ¿Com que no ho sabeu? Meam, explicau-vos...

PARE: Es meu fill ho va fer per complir una antiga promesa electoral

JUTGE: Una promesa electoral?

PARE: Sí. Sempre ha estat una promesa electoral que s'impulsarien els medis de transports ecològics, es transports que no contaminen...

JUTGE: Si no vos explicau més, no ho entenem. ¿Què tenen que veure es mitjans de transport ecològic amb sos culs?

PARE: Idò es molt senzill, senyor Jutge. Es meu fill, en Camestortes, lo que va fer va ser construir, a la fi, un aparcament de bicicletes.

(Es Jutge i es Fiscal alcen els braços en sentir el disbarat)

QUARTA PART

La Comdemna

JUTGE: (*Prenent un to molt circumspecte*). Feta aquesta enèsima inculpació, hem acabat de llegir es càrrecs que es ministeri fiscal imputa a n'en Camestortes. Sumarium finitus est. Deo gratias.

ARRUAL I FISCAL: Amén.

ARRUAL: Algaida, 24 de febrer de l'any de nostre senyor de dos mil u. Ha comparegut davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i sa mare, acusat de ser es causant de tots quants mals han ocorregut a la vila d'Algaida aquest darrer any. Aquest magne tribunal ha pogut escoltar ses nefandes acusacions dites pes ministeri fiscal en contra d'en Camestortes. Ara es senyor jutge deliberarà i dictarà es seu infal·lible veredicte.

(*Es jutge es posa les mans al cap com si pensàs, acluca els ulls. Es grata els cabells i s'està una estoneta meditant*).

Senyor jutge, ja teniu el veredicte?

JUTGE: Sí, el tenc.

ARRUAL: ¡Au idò, aixecau-vos tots drets! (*Tothom s'aixeca*). ¿Senyor Jutge, quin es el vostre veredicte?

JUTGE: (*Molt solemne*). Com a Jutge Principal d'aquest magne tribunal declar en Camestortes Tortes (*pausa*) culpable de tos els crims, felonies i faltes que ha estat acusat.

(*El pare es posa les mans al cap. Les dones comencen a plorar. Tots els assistents fan cara molt trista*).

MARE: (*Plorant desconsolada*) ¡Ai fill meu! ¡Fill meu, on t'he de veure!

(*El seguici consola la mare*)

ARRUAL: I en conseqüenci' d'haver estat declarat culpable de tots es càrrecs, senyor Jutge, ¿quina és sa pena que imposau a n'en Camestortes?

JUTGE: A resultes d'haver estat declarat culpable, condén en Camestortes a sa pena capital.

(Crist de la mare desesperada) Camestortes Tortes, pels crims i faltes comeses a Algaida durant es darrer any seràs executat ara mateix *(La mare té un acubó. Desesperació general dels familiars)*. La pena ha estat dictada. Arrual Majors, que se complesqui sa sentènci'.

ARRUAL: Au, arruals.

CINQUENA PART

L'execució